

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202895
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718202895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jana Kotrčová, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom 832 37 Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpený: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom 921 01 Piešťany, Žilinská cesta 130, IČO: 36 866 598, proti žalovanej: Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. - I., G. XXXX/XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária M2 Legal s. r. o., so sídlom Zvolenská 4014/31, 036 01 Martin, IČO: 53 057 368, o zaplatenie 41.455,53 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5Csp/134/2018-296 zo dňa 4. marca 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 41.455,53 €, úroky do 26.07.2018 vo výške 13.245,20 €, úroky z omeškania do 26.07.2018 vo výške 7.104,57 €, úrok vo výške 3% ročne zo sumy 41.455,53 € od 27.07.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 41.455,53 € od 27.07.2018 do zaplatenia. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalovaná so žalobcom uzavreli zmluvu o splátkovom úvere 21.11.2011, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 43.000 €. Poskytnutie úveru bolo zabezpečené zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve Q. R. (konateľ spoločnosti ZLATINO s.r.o.). Zmluva o zriadení záložného práva bola uzavretá medzi žalobcom ako záložným veriteľom a Q. R. ako záložcom 21.11.2011, pričom pôvodnými vlastníkmi nehnuteľností, ktorých vlastníkom je aktuálne žalovaná, boli manželia R., ktorí uzatvorili dňa 21.1.2011 kúpnu zmluvu so spoločnosťou ZLATINO s.r.o. a od tejto spoločnosti následne nehnuteľnosť kúpila žalovaná. Bolo zistené, že pôvodní majitelia nehnuteľností, ktoré boli predmetom záložného práva, tvrdili, že v ich úmysle nebolo previesť nehnuteľnosť na spoločnosť ZLATINO s.r.o., boli uvedení do omylu a pri uzatváraní kúpnej zmluvy malo ísť len o dočasný prevod vlastníctva. Na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 9C/110/2016 sa domáhajú voči žalovanej Q. N. určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré konanie bolo prerušené do rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/20/2019. Sporné nehnuteľnosti žalovaná nadobudla kúpnu zmluvou v roku 2011 a na kúpu nehnuteľnosti boli použité finančné prostriedky, ktoré získala žalovaná na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.11.2011 uzavretej so žalobcom. Bolo zistené, že kúpna zmluva uzatvorená medzi Ing. R. a Q. N. bola podpísaná žalovanou a táto taktiež podpísala žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 26.9.2011, žiadosť o zriadenie vinkulácie poistného plnenia. Pre žalobcu bola žalovanou podpísaná aj listina, a to zoznam vyplácaných záväzkov

- dlžníka zo dňa 9.11.2011. Z predložených listinných dôkazov žalobcom bolo preukázané, že žalovaná čerpala úver za účelom kúpy nehnuteľnosti, a to rodinného domu zapísaného na LV č. XXX v k.ú. P. E. a vyplatila dvoch úverov žalovanej vedených v C. C., A. a to č. XXXXXXXXXX, zostatok vo výške 2.240,99 € a č. XXXXXXXXXX, zostatok vo výške 801,72 € z poskytnutého nového úveru zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Teda žalovanej bol poskytnutý úver po splnení odkladacej podmienky špecifikovanej v bode 2. Článok I. Základných podmienok, a to predloženie banke návrhu na uzavretie písomnej poisťovnej zmluvy alebo poisťovnej zmluvy k zálohu na hodnotu zálohu, predloženie banke potvrdenia príslušnej poisťovne o vinkulácií poisťovného plnenia k zálohu v prospech banky, uzavretie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a predloženie banke návrhu na vklad záložného práva do evidencie nehnuteľností opatreného potvrdením príslušného orgánu o jeho prijatí a na výpise z listu vlastníctva ku všetkým zakladaným nehnuteľnostiam je v súvislosti s týmto návrhom na vklad plomba, vyznačená na prvom mieste, pričom na výpise z listu vlastníctva sa nenachádza zápis alebo ľarcha, obmedzujúca výkon záložného práva predmetných nehnuteľností vyplatenie úverov C. sporiteľni č. XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX z prostriedkov úveru. Pokiaľ by žalovaná nebola chcela čerpať úver, resp. bola by uvedená do omylu pri čerpaní úveru, nepostupovala by v súlade s požiadavkami žalobcu, ktoré boli podmienkou na poskytnutie úveru, teda uzatváranie príslušných uvedených zmlúv a uhrádzanie jej doterajších úverov. Zo strany žalovanej išlo o racionálny postup, smerujúci k čerpaniu úveru na kúpu rodinného domu, o ktorý mala záujem. Je nesporné a žalovaná v konaní aj potvrdila, že chcela čerpať úver na kúpu nehnuteľnosti z peňažného ústavu, pretože nemala dostatok vlastných finančných prostriedkov. Teda bolo preukázané, že žalovaná čerpala úver na kúpu nehnuteľností a z tohto úveru uhradila aj ďalšie svoje dva iné úvery, čoho si bola nesporne vedomá. Pokiaľ kúpila nehnuteľnosti bez osobného kontaktu s predávajúcimi a bez osobnej prehliadky daných nehnuteľností, ktoré poznala len z fotografie, je nutné konštatovať, že sa jedná z jej strany o neštandardný, až nelogický postup, avšak takýto postup prijala sama, schválila ho a následne musí byť viazaná všetkým, čo podpísala, pretože toto urobila dobrovoľne, bez nátlaku. Pokiaľ by aj osoby, ktoré žalovanej sprostredkovali vybavovanie jednotlivých právnych úkonov, preukazovaných v tomto konaní a to p. I., J., R., boli osoby, ktoré vo vzťahu k žalovanej postupovali nekalo, nemôže mať toto konanie žalovanej a uvedených osôb dopad na vzťah medzi žalobcom a žalovanou, pretože žalovaná mala úmysel získať úver a zakúpiť predmetné nehnuteľnosti. Boli vytvorené všetky podklady pre splnenie podmienok na čerpanie úveru žalovanou a preto zmluva o úvere, ktorú uzavreli strany sporu 21.11.2011 je platným právnym úkonom a je možné vyvodiť z neho zodpovednosť za práva a povinnosti tak, ako sú v zmluve uvedené pre obidve zmluvné strany. Vo vzťahu k žalobcovi žalovaná nepreukázala, že by ju jeho pracovníci uviedli do omylu, resp. boli prepojení na podvodné konanie p. I., J. a R.. Z povahy postavenia účastníkov zmluvy o úvere vyplýva, že táto je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, avšak nepoužijú sa na ňu ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko nepredstavuje tento splátkový úver, úver spotrebiteľský. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ a obsah zmluvy, ako aj všeobecných obchodných podmienok, bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu. Zmluvu o úvere posúdil ako platný právny úkon a nemal preukázané, že žalovaná bola uvedená do omylu žalobcom pri uzatváraní zmluvy o úvere s tým, že by zmluvu o úvere neuzatvorila slobodne, vážne, zrozumiteľne a určite. Opakovane poukazuje na vyjadrenie žalovanej, že takúto zmluvu chcela uzavrieť z konkrétne popísaných dôvodov a aj zmluvu podpísala. Z uvedených dôvodov vyhovel žalobnému návrhu. Pokiaľ žalovaná vzniesla námietku premlčania pre bezdôvodné obohatenie, uvedený nárok nebol posúdený titulom bezdôvodného obohatenia a preto sa touto vznesenou námietkou nezaoberala.

3. Pokiaľ žalovaná navrhla vypočuť svedkov p. I., J., R. a J., ktorí mali žalovanej pomáhať, resp. sprostredkovali uzavretie zmluvy o úvere, takémuto návrhu nevyhovel, resp. ho zamietol, pretože s výsluchom týchto svedkov by nemohlo byť zmenené vyjadrenie žalovanej v úmysle uzavrieť zmluvu so žalobcom, na základe ktorej chcela získať finančné prostriedky na kúpu nehnuteľností, resp. ešte aj na úhradu ďalších jej dvoch úverov, ktoré mala u žalobcu.

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď žalobca bol v konaní plne úspešný.

5. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd síce správne konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, nemožno sa však stotožniť s názorom v bode

6. odôvodnenia rozsudku, v ktorom konštatoval, že je nesporné poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 43.000 € žalobcom v prospech žalovanej. Poukázala na základné podmienky v článku I. bod 1., ďalej článok III. bod 1. a 2. zmluvy. V zmysle článku III. bod 1. v spojitosti s listinným dôkazom - Zoznam vyplácaných záväzkov - dlžník zo dňa 9.1.2011, žalovaná v kolónke číslo účtu uvedeného dlžníkom uviedla číslo účtu XXXXXXXXXX ako jediný bankový účet, v prospech ktorého bola banka povinná poskytnúť zvyšnú časť úveru, ktorá zostala po vyplatení dvoch finančných záväzkov žalovanej, a to predchádzajúcich nesplatených úverov. Z predloženého výpisu úverového účtu však bolo preukázané, že žalobca poskytol finančné prostriedky spolu v sume 43.000 € v jednoznačnom rozpore s pokynom klienta na rôzne účty bez akéhokoľvek súhlasu, či pokynu žalovanej. Sumy 801,72 € a 2.440,99 € boli použité na úhradu predošlých úverov žalovanej a zvyšnú časť poskytnutého úveru žalobca svojvoľne poukázal na účet XXXXXXXXXX/XXXX patriaci I. J. vo výške 24.757,29 € a na účet XXXXXXXXXX/XXXX patriaci Q. R. vo výške 15.000 €. V súvislosti s dôvodnými pochybnosťami s procesom uzatvárania predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, poukázala na ustanovenie § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. a § 27 ods. 3 zákona č. 546/2006 Z.z., pričom z dôkazov doložených v spise jednoznačne vyplýva, že voči osobe sprostredkovateľa predmetného úveru, ktorý komunikoval so žalobcom ako bankou, sa vedie trestné stíhanie, a to vo viacerých obdobných prípadoch. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal vynaloženie odbornej starostlivosti jej zamestnancov v rámci procesu uzatvárania a podpisovania predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Je toho názoru, že dôkazné bremeno nesie žalobca, aby preukázal, že poskytol úver v takej výške, ktorá je uvedená v zmluve o splátkovom úvere a na tie účty, ktoré si zadala žalovaná v súlade s článkom III. bod. 1. a 2. predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Žalobca nepreukázal, že poskytol tieto finančné prostriedky na účty, ktoré uviedla žalovaná ako účty pre poskytnutie predmetných finančných prostriedkov. Bolo preukázané, že žalobca poskytol v rámci čerpania úveru žalovanej v súlade so spomínaným článkom len sumu 801,72 € a 2.440,99 €, ktorými boli vyplatené predošlé úvery žalovanej. Podľa tvrdenia žalobcu v návrhu, žalovaná zaplatila celkovo 36 úhrad v rôznych sumách od 2,78 € do 259,51 € a poslednú úhradu realizovala 1.4.2014. Z predloženého výpisu úveru nespochybniteľne vyplýva, že žalovaná realizovala celkom úhrady vo výške 4.558,06 €, čím preplatila skutočne žalobcom poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 3.242,71 € a zvyšok úveru nie je žalobca oprávnený požadovať od nej na vrátenie, nakoľko nepreukázal, že jej ich reálne poskytol. Pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie, má za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vznesenú námietku premĺčania a v tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 54a, § 101, § 103, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že splátky sú zročné k 27. dňu kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca celý dlh zosplatnil ku dňu 29.9.2015 a napriek tomu, že v tomto zosplatnení presne nešpecifikoval, od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporné vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky a preto v danom prípade by k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou 27.6.2015. Od tejto doby začala plynúť premĺčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu, ktorá uplynula najneskôr 27.6.2018 a žaloba bola podaná dňa 13.8.2018, teda žalovaný nárok je nepochybne premĺčaný. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že podanú žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, eventuálne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca k odvolaniu žalovanej uviedol, že súd riadnym vyhodnotením vykonaných dôkazov ustálil, že poukázal žalovanej finančné prostriedky vo výške 43.000 €. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalovaná uzavrela so žalobcom zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver v sume 43.000 € a samotná žalovaná upravila žalobcu, na aké účty má poskytnuté finančné prostriedky previesť. Rovnako bolo preukázané, že žalovaná na základe týchto poskytnutých prostriedkov nadobudla nehnuteľnosti. Z čl. IV. kúpnej zmluvy na nehnuteľnosti jednoznačne a jasne vyplýva, že kúpna cena bude vyplatená najmä z prostriedkov úveru poskytnutého žalobcom žalovanej a podľa čl. III. bodu 2. zmluvy o splátkovom úvere bolo dokladom akceptovateľným bankou podľa tohto ustanovenia, treba rozumieť banke predloženú kúpnu zmluvu, ktorá podrobne vymedzovala, ako majú byť pripísané prostriedky z úveru. Má za to, že svoj nárok žalobou zo dňa 14.08.2018 uplatnil na súde včas, v premĺčacej dobe v zmysle § 101 OZ. Nie je správny právny názor žalovanej, že premĺčacia doba začala plynúť od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie a ktorú žalovaná určila splátkou splatnou 27.06.2015. Mimoriadna splatnosť úveru bola žalobcom vyhlásená ku dňu 29.09.2015 z dôvodu dlhodobého neplnenia si povinností žalovanou, keď žalovaná nereagovala na opakované výzvy žalobcu na doplatenie dlžných splátok a teda si riadne neplnila svoje povinnosti v zmysle uzavretej zmluvy. Zo strany žalobcu nedošlo k uplatneniu práva podľa § 565 OZ, ako to

predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ale jednalo sa o postup zmluvne dojednaný. Napriek tomu žalobca postupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ, čo do potreby výzvy, ktorá predchádzala samotnému zosplatneniu úveru a dĺžke omeškania s platením záväzkov dlžníka. Uvedené vyplýva aj z výzvy na úhradu omeškaných splátok zo dňa 04.09.2015. Pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti musia byť kumulatívne splnené podmienky v § 53 ods. 9 OZ, v opačnom prípade je dané zosplatnenie úveru neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 OZ. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/75/2007. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je zrejmé, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil ku dňu 29.09.2015, pričom vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní od prevzatia predmetnej listiny uhradila celú splatnú sumu pohľadávky, ktoré oznámenie žalovaná prevzala 02.10.2015 a 15-dňová lehota uplynula dňom 17.10.2015, kedy si žalobca mohol uplatniť svoju pohľadávku, ako nepremlčanú v súdnom konaní. Vzhľadom na to dňa 18.10.2015 začala plynúť premlčacia doba zosplatnenej pohľadávky. Poukázal na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov, a to Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/261/2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/370/2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/1017/2015. Nie je možné, aby premlčacia doba začala plynúť skôr, ako nastala splatnosť zostatku pohľadávky. Premlčacia doba plynie spravidla odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Poukazuje aj na to, že určený začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa 27.06.2015, je priamo v rozpore s § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka, keď do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 29.09.2015, ešte po dni 27.06.2015, ktorý žalovaná označila za začiatok plynutia premlčacej doby, sa stali splatnými tri splátky pohľadávky, a to 27.07.2015, 27.08.2015 a 27.09.2015. Pri týchto splátkach začala plynúť premlčacia doba nasledujúci deň. Keď teda nastala splatnosť uvedených troch posledných splátok pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti pohľadávky a v zmysle zákona začiatok premlčacích dôb týchto splátok začal plynúť až odo dňa ich splatnosti, za začiatok plynutia splatnosti celej pohľadávky žalovanou určený deň 27.06.2015, je nesprávny a evidentne v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že ním uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. Navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

7. Žalovaná v replike uviedla, že žalobca vo svojom vyjadrení nijakým relevantným spôsobom neodstránil rozpor vzájomných tvrdení vyplývajúcich aj z listinných dôkazov a opätovne poukazuje na dôkaz „Zoznam vyplácaných záväzkov - dlžník“. Teda napriek jednoznačnému pokynu žalovanej poskytnúť zvyšnú časť úveru určené číslo účtu, žalobca konal v jeho hrubom rozpore a svojvoľne poskytol finančné prostriedky na rôzne účty bez akéhokoľvek súhlasu žalovanej. Preukázané reálne poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej na splatenie prechádzajúcich úverov, žalovaná už realizovala splátky v celkovej výške 4.558,06 €, čím preplatila skutočne poskytnuté finančné prostriedky. Zvyšok úveru nie je žalobca oprávnený žiadať od žalovanej na vrátenie. Pokiaľ ide o námietku premlčania, žalobca na podporu svojich argumentačných tvrdení cituje neaktuálnu judikatúru a odbornú literatúru, nakoľko výklad začiatku premlčacej doby v prípade spotrebiteľských zmlúv, kde veriteľ predčasne zosplatnil predmetný úver, už bola aktuálnymi rozhodnutiami všeobecných súdov prejednaná práve v tom zmysle, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada. V tejto súvislosti citovala rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/115/2019, sp. zn. 18Co/68/2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/248/2018. Žalobca argumentuje tým, že z jeho strany nedošlo k uplatneniu práva v zmysle § 565 OZ, ako to predpokladá § 53 ods. 9 OZ, ale údajne sa malo jednať o postup zmluvne dojednaný, žalovaná je toho názoru, že takáto argumentácia žalobcu neobstojí, nakoľko žalobca neuvádza o akú inú dohodu by sa malo jednať, avšak vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžnej sumy nemalo vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby, pretože táto je v zmysle § 103 OZ veta druhá určená kogentnou úpravou. S týmto názorom sa stotožnil aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 23Co/45/2017. Zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po výzve sporových strán v zmysle § 382 CSP o možnom použití na prejednanú vec ustanovení § 54a, § 53 ods. 9, § 565, § 100 a § 103 Občianskeho zákonníka preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Žalovaný po výzve odvolacieho súdu v zmysle § 382 CSP podal vyjadrenie, v ktorom pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 54a OZ poukázal na to, že k znakom právneho štátu patrí požiadavka právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok, súčasťou čoho je i zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov, resp. ich ustanovení. Predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 05.12.2018, teda až po podaní žaloby. S poukazom na § 879v OZ, je de lege vylúčená aplikácia § 54a OZ v súdnych konaniach, ktoré začali pred účinnosťou zákona č. 343/2018 Z.z., ktorým bola prijatá novelizácia Občianskeho zákonníka a doplnený o § 54a. Okrem uvedeného zo strany Okresného súdu Martin dňa 30.07.2020 bol na Ústavný súd SR podaný návrh na začatie konania o nesúlade § 54a OZ s Ústavou SR a tento návrh je evidovaný pod sp. zn. Rvp 1730/2020. V predmetnej veci realizoval pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru postup v zmysle 53 ods. 9 OZ, čo vyplýva z listinných dôkazov. Absolútna aplikácia § 565 OZ je vylúčená na základe osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Mimoriadna splatnosť pohľadávky žalobcom bola vyhlásená ku dňu 29.09.2015 z dôvodu dlhodobého neplnenia si povinností vyplývajúcich z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere zo strany žalovanej, a to v súlade s bodom 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, bodom 8.1. a 8.4. Obchodných podmienok. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti teda nepredstavovalo reakciu žalobcu na nezaplatenie konkrétnej splátky, ale bolo dôsledkom dlhodobého neplnenia si povinností zo strany žalovanej. Vzhľadom na prevažne dispozitívnu povahu zmluvného práva, nič nebránilo odlišnej úprave zosplatenia úveru v rámci vyššie uvedených bodov Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok. Je nevyhnutné rozlišovať dojednanie o strate výhody splátok a zmluvné dojednanie, podľa ktorého dochádza pri plnení v splátkach k dohode, že omeškaním čo len jednej splátky dochádza bez ďalšieho k splatnosti celého dlhu. Ak dôjde iba k strate výhody splátok, nestáva sa splatný celý dlh, ale veriteľovi vzniká právo požiadať dlžníka o zaplatenie celého dlhu, pričom toto právo veriteľa je časovo obmedzené, a to do splatnosti ďalšej splátky. Ustanovenie § 565 OZ má jednoznačne dispozitívny charakter. V predmetnej veci nedošlo z jeho strany k uplatneniu práva v zmysle § 565 OZ, ale k uplatneniu práva v zmysle uzavretej zmluvy. Teda nedošlo k automatickému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu nesplnenia konkrétnej splátky, ale k zmluvne dojedanej sankcii za porušenie zmluvných záväzkov zo strany žalovaných. Ustanovenie § 103 OZ je v predmetnej veci aplikovateľné iba čo do aliny prvej, keďže nedošlo zo strany žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 OZ. Nakoľko absolútna aplikácia § 565 OZ je de lege vylúčená na základe osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, nemôže byť aplikovaný ani § 103 alinea druhá Občianskeho zákonníka. Predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 29.9.2015 a lehota na dobrovoľné plnenie pohľadávky žalovanou uplynula najskôr dňom 18.10.2015, preto pred týmto dátumom si žalobca logicky nemohol uplatňovať celú zosplatenú pohľadávku na súde, a teda ani nemohla začať plynúť 3-ročná premlčacia doba v zmysle ustanovení OZ. Poukázal na ustanovenie § 563 OZ a § 122 OZ. Odo dňa doručenia zásielky s oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej dňa 02.10.2015 začala plynúť 15-dňová lehota na dobrovoľné zaplatenie pohľadávky a až márnym uplynutím tejto lehoty si žalobca mohol uplatniť svoju pohľadávku v súdnom konaní, ako to predpokladá § 101 OZ. Premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde, teda keď je actio nata. Zákon určuje, že premlčacia doba každej splátky začína plynúť odo dňa jej splatnosti. § 103 OZ predpokladá práve možnosť aj takej dohody zmluvných strán, podľa ktorej, ak dlžník nesplní niektorú zo splátok, stane sa zročným celý dlh a v takom prípade premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky (pri strate výhody splátok začína beh premlčacej doby ohľadne nespĺnenej časti dlhu odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky). Naopak, v prípade dohody o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie niektorej splátky, k splatnosti celej pohľadávky dochádza až na základe doručenia žiadosti na zaplatenie celej pohľadávky. Nie je možné, aby premlčacia doba začala plynúť skôr, ako nastala splatnosť zostatku pohľadávky. Iný začiatok plynutia premlčacej doby ako 18.10.2015, by bol v priamom rozpore s ustanovením § 103 alinea prvá OZ, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Je v rozpore s elementárnou logikou, aby splátky, ktorých splatnosť bola zmluvne dojednaná po dátume vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, boli premlčané skôr, ako splátky, ktorých splatnosť nastala pred dátumom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Preto navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

10. Žalobkyňa na základe výzvy odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 382 CSP sa vyjadrila, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Zároveň v súlade s čl. 2 základných princípov CSP ako aj v súlade so zásadou právnej istoty a základného práva na súdnu ochranu a v súlade s čl. 46 ods. 1

Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov, poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, že predvídateľnosťou rozhodovania sa naplňuje materiálne chápanie právneho štátu a vylučuje priestor pre prípadnú svojvôľu. Požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú právnu otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, je neodmysliteľnou súčasťou princípu právnej istoty. Ak teda v prerokovanej veci išlo o splátku splatnú 27.06.2015, začala nasledujúcim dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu, tak uplynula najneskôr 28.06.2018 a žaloba bola podaná 13.08.2018, t.j. v čase, kedy už bol jeho nárok nepochybne premlčaný. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania, eventuálne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Z listinných dôkazov bolo preukázané, že žalobca ako banka a žalovaná ako spotrebiteľ dňa 21.11.2011 uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 43.000 € na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľnosti.

12. Žalobca predložil listinné dôkazy, ktoré boli podpísané žalovanou, a to kúpnu zmluvu medzi Ing. R. a žalovanou, zoznam vyplávaných záväzkov - dlžníka zo dňa 9.11.2011, z ktorých vyplynulo, že žalovaná čerpala úver za účelom kúpy nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v k.ú. P. E. a vyplatenia dvoch predošlých úverov žalovanej. Na základe týchto podkladov bola aj suma poskytnutého úveru vyplatená spôsobom určeným žalovanou, a to jednak na splatenie predošlých úverov žalovanej a splatenie kúpnej ceny nehnuteľnosti spôsobom uvedeným v predmetnej kúpnej zmluve. Súd prvej inštancie správne v bode 14. odôvodnenia konštatoval, že zmluva o úvere je platným právnym úkonom a je možné vyvodiť z nej zodpovednosť.

13. Z výpisov predložených žalobcom bolo preukázané, že žalovaná poslednú úhradu zrealizovala dňa 01.04.2014 vo výške 63,79 Eur (č.l. 87). Z dôvodu nesplácania úveru žalobca dňa 4.9.2015 vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy zaplatila celú sumu omeškaného dlhu ku dňu 04.09.2015 vo výške 7.846,76 € s tým, že v opačnom prípade žalobca pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky a k realizácii výkonu záložného práva. Zároveň vo výzve bolo konštatované, že žalovaná je v omeškaní zo splácaním 830 dní. Výzvu žalovaná prevzala 09.09.2015. Nakoľko nedošlo k zaplateniu uvedenej čiastky, ku dňu 29.09.2015 žalobca listom zo dňa 30.09.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť a vyzval súčasne žalovanú na splatenie pohľadávky 47.168,26 € do 15 dní, ktoré oznámenie si žalovaná prevzala dňa 02.10.2015.

14. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie vznesla námietku premlčania jednotlivých splátok v odpore proti platobnému rozkazu (č.l. 110 p.v.), do zápisnice z pojednávania 20.06.2019 (č.l. 209) v súvislosti s tvrdením neplatnosti úverovej zmluvy, že ide potom o bezdôvodné obohatenie, a preto vznesla námietku premlčania nad hranicu dvoch rokov od 14.08.2018 a napokon v záverečnej reči na pojednávaní dňa 04.03.2020 predloženej v písomnej forme (č.l. 282). Ako už súd prvej inštancie konštatoval, úverová zmluva svojou povahou je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa aplikujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách vzhľadom k tomu, že úver bol poskytnutý na účely nadobudnutia nehnuteľnosti a nie je možné na daný prípad aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to v zmysle § 1 ods. 3 písm. d/ daného zákona. Preto je nutné prihliadať na námietku premlčania vznesenú žalovanou, ako spotrebiteľkou aj keď táto bola vznesená jednak z dôvodu splatnosti jednotlivých splátok a napokon z dôvodu, že sa má jednať o bezdôvodné obohatenie. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia a navyše východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Práve z dôvodu ochrany slabšej strany (spotrebiteľa) bolo prijaté ustanovenie § 54a OZ s účinnosťou od 05.12.2018, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. Aj keď predmetné ustanovenie nie je možné aplikovať na daný prípad, nakoľko konanie vo veci začalo podaním žaloby dňa 15.08.2018, teda pred účinnosť citovaného zákonného ustanovenia, podporne je možné naň poukázať, že spotrebiteľovi, ako slabšej strane je nutné poskytnúť vyššiu ochranu a prihliadnúť na námietku premlčania vznesenú žalovanou, aj keď táto nebola vymedzená úplne v súlade s nižšie uvedeným právnym posúdením.

15. Odvolací súd uzavrel, síce nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, že v otázke premlčania je vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (porovnaj napr. uznesenie NS SR z 25.01.2011, sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011, sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11.06.2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012), a s uvedeným riešením sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06. 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

16. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. (prijatá po uzavretí spornej zmluvy o splátkovom úvere) definitívne normatívne vyriešila (doplnením § 52 ods. 2 OZ), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 01.04.2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 29.09.2015 (dátum mimoriadnej splatnosti celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

22. Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej

úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplacením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je teda zrejmé, že citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, upravuje osobitne § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ). Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky. Naopak, § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu).

24. V preskúmvanej veci žalobca nekonkretizoval splátku, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť celého úveru, iba špecifikoval vo výzve zo dňa 04.09.2015, že žalovaná je v omeškaní dlhu 830 dní, z výpisu z účtu vyplýva, že žalovaná vykonala poslednú splátku dňa 01.04.2014 vo výške 63,79 Eur a mimoriadna splatnosť bola vyhlásená listom zo dňa 30.09.2015 s dátumom splatnosti 29.09.2015, ktoré oznámenie si žalovaná prevzala dňa 02.10.2015. S poukazom na to, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ k zosplateniu dlhu v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu možno pristúpiť až po troch mesiacoch od omeškania so zaplacením splátky, a ak by sa vychádzalo z predpokladu, že veriteľ s odbornou starostlivosťou dodržal dobu 3 mesiacov (§ 53 ods. 9 OZ), je zrejmé, že premlčacia doba v predmetnej veci začala s ohľadom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka plynúť najneskôr dňa 28.06.2015, keďže jednotlivé splátky boli splatné vždy do 27-ho dňa v mesiaci a výzvou zo dňa 04.09.2015 (prevzatá žalovanou 09.09.2015) upozornil žalovanú najmenej 15 dní vopred na uplatnenie práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ak si dodatočne nesplní svoj dlh. Odvolací súd má za to, že žalobca preukázal, že listom z 30.09.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom tak urobil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ako vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad, výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o mimoriadnej splatnosti predložených žalobcom). Teda v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu bola žalovaná v omeškaní so zaplacením splátky viac ako tri mesiace so splátkou splatnou dňa 27.06.2015. Tak 3-ročná premlčacia doba začala plynúť dňa 28.06.2015 (nasledujúci deň po zročnosti nezaplacenej splátky splatnej 27.06.2015) a uplynula dňa 28.06.2018 na celý dlh. Žaloba bola na súd podaná 15.08.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

25. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania zamietol.

26. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení poukazoval na to, že Okresný súd Martin v inej veci podal dňa 30.07.2020 na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky, ktorý sa vedie pod sp.zn. Rvp 1730/2020, na uvedené odvolací súd neprihliadal, nakoľko premlčanie uplatňovaného nároku posudzoval z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovanou, a nie na základe uvedeného zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka.

27. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanej proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko mala v konaní plný úspech. Pri ich rozhodovaní vychádzal z ust. § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú primerane aj na odvolacie konanie), § 396 ods. 2 CSP (ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku

na náhradu trov konania na súde prvej inštancie), § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a § 262 ods. 1 CSP (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí).

28. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)